

[Else-Merete Ross.]

forhold, der her er opstået mellem det kørende og det gående publikum.

Lyskurve regulerer dette misforhold ved at give hver part sin ret. Naturligvis kan vi ikke have lyskurve ved hvert eneste gadehjørne, når der ikke er behov nok for det; men vi kunne markere fodgængerovergangene så tydeligt, at en bilist på afstand kan se dem. De såkaldte sømkasser kan i sne og snavset føre slet ikke ses, og selv i godt føre er de ofte vanskelige at få øje på. Blinkfyrr ved fodgængerovergange giver et varsko, som kan ses på afstand, og ville være en stor fordel. Der burde også være flere fodgængerovergange, så folk ikke fristes til at gå over gaden uden for dem. Den ordning, man har på Østerbrogade med, at fodgængere selv kan tænde en rød lampe, er god, men kan nok misbruges, hvis ikke flere går over på én gang.

Ligesom der tiltrænges en bedre forståelse af bilistens pligter, tiltrænges der også en bedre forståelse af fodgængerens pligter til ikke at genere trafikken. Kunne en sådan gensidig hensyntagen opnås, kunne vi forhåbentlig undgå mange færdselsulykker.

Da bilen i sin tid kom frem, mente en mand, at når der ikke var heste foran køretøjet, måtte der da gå en mand med en klokke foran for at advare folk mod dette selvkørende djævelskab. Selv dengang var det urealistisk. Djævelskabet har fået en dengang uanet udbredelse og en værdi som person- og varetransportmiddel af den største økonomiske betydning. I udvalget sidste år gjorde en deputation fra Forenede Danske Motorejere rede for de økonomiske virkninger, der fulgte med hver nedsættelse af kilometerantallet pr. time, og det var uhyre.

Opgaven må være at finde frem ikke til én foranstaltning, men til mange forskellige foranstaltninger, som tilsammen kan formindske ulykkesantallet uden samtidig at være til ensidig gene. Jeg håber, at der i udvalget må blive lejlighed til en bredere drøftelse af foranstaltninger til fremme af større færdselsikkerhed, og at den højtærede minister ikke vil tage mig det ilde op, at jeg har bragt andre foranstaltninger end hastighedsbegrænsning ind i billedet.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige en

meget velvillig behandling af lovforslaget i udvalget.

Herluf Rasmussen: Den højtærede justitsminister vil gerne have en bemyndigelse til at fortsætte forsøgene med hastighedsbegrænsningen, og i den anledning har han været så elskværdig at fremlægge noget materiale, som i hvert fald imponerer mig på et specielt område, nemlig derved, at det er ganske uforståeligt for menige mennesker. Jeg vil tro, at det kunne være et godt undervisningsmateriale på polyteknisk læreanstalt. Jeg henstiller til den højtærede justitsminister, at man, når man næste gang fremlægger en bedømmelse af et sådant forsøgs virkninger, så kommer med noget materiale, som vi alle sammen kan forstå. Jeg tror også — det er i hvert fald min opfattelse — at den højtærede justitsminister selv har haft visse vanskeligheder med at tyde materialet; det fremgår i hvert fald af fremsættelsestalen.

Med hensyn til bedømmelsen af resultaterne af disse forsøg er jeg gået en helt anden vej, idet jeg har tilladt mig at foretage et lille rundspørge forskellige steder i lokale områder for eventuelt at fremtvinge en eller anden form for statistik. Jeg må erkende, at de tal, jeg har fået, viser en tendens, som behager mig, en tendens i den rigtige retning, og det må man vist erkende er et resultat af forenede anstrengelser: dels hastighedsbegrænsningen, dels det øgede politiopbud og naturligvis også den øgede propaganda i forbindelse med hele dette apparat. Denne tendens må efter min opfattelse fastholdes. Det kan kun gøres ved, at vi giver justitsministeren den ønskede bemyndigelse, og jeg kan på mit partis vegne tilsige vor støtte til lovforslagets gennemførelse.

Må jeg så ikke samtidig bede den højtærede justitsminister fortælle os lidt om dette spørgsmål: hvordan går det egentlig med reorganiseringen af færdselspolitiet? Hvordan går det med at gøre det mere effektivt? Foreligger der noget om, at man har mulighed for at få flere unge folk i færdselspolitiet? Det ærede medlem frk. Helga Pedersen udtalte heroppefra nogle ord om dette spørgsmål. Der er én ting, som man må tænke på, når man vil have egnede folk til færdselspolitiet, og det er dette, at